

EUROPOS LAIKINIS SUSITARIMAS DĖL KITŲ NEI SENATVĖS, INVALIDUMO IR MAITINTOJO NETEKIMO SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ

Vyriausybės, šios Sutarties signatarės, būdamos Europos Tarybos narės, atsižvelgdamos į tai, kad Europos Tarybos tikslas, šalia kitų, yra siekti didesnės savo narių vienybės skatinant jų socialinę pažangą;

pripažindamos principą, kad pagal šį Susitarimą bet kurios vienos susitariančiosios Šalies piliečiai pagal bet kurios kitos susitariančiosios Šalies socialinės apsaugos įstatymus ir kitus teisės aktus turi būti vienodai traktuojami kaip ir pastarosios Šalies piliečiai, kuris yra įteisintas Tarptautinės darbo organizacijos konvencijose;

taip pat pripažindamos principą, kad bet kurios susitariančiosios Šalies piliečiai turėtų gauti išmokas pagal tarp bet kurių dviejų ar daugiau susitariančiųjų Šalių sudarytus socialinės apsaugos susitarimus;

norėdamos įgyvendinti šiuos principus remdamosi laikinuoju Susitarimu, kol bus sudaryta dvišalių susitarimų sistema pagrįsta bendroji konvencija,

s u s i t a r ė:

1 STRAIPSNIS

1. Šis Susitarimas taikomas visiems socialinės apsaugos įstatymams ir kitiems teisės aktams, kurie galioja pasirašymo dieną arba gali vėliau įsigalioti bet kurioje susitariančiųjų Šalių teritorijos dalyje ir kurie susiję su:

a) liga, motinyste ir mirtimi (pašalpos mirties atveju), įskaitant medicines išmokas tiek, kiek jos nėra susijusios su poreikių būtinu įvertinimu;

b) sužalojimu darbe;

c) bedarbyste;

d) šeimos pašalpomis.

2. Šis Susitarimas taikomas išmokų, kurios yra arba nėra susijusios įmokų mokėjimu, įskaitant darbdavių prievolės kompensuoti už sužalojimus darbe. Jis netaikomas valstybinei paramai, specialioms valstybės tarnautojų sistemoms arba išmokoms, kurios mokamos dėl patirtos žalos kare ar užsienio okupacijos metu.

3. Šiame Susitarime žodis "išmoka" apima bet kokią išmokos padidinimą ar priedą.

4. Sąvokų susitariančiosios Šalies "piliečiai" ir "teritorija" reikšmę apibrėžia kiekviena Šalis savo deklaracijoje, skirtoje visoms kitoms susitariančiosioms Šalims ir adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui.

2 STRAIPSNIS

1. Atsižvelgiant į 9 straipsnio nuostatas, bet kurios vienos iš susitariančiųjų Šalių pilietis turi teisę gauti išmokas pagal bet kurios kitos iš susitariančiųjų Šalių įstatymus ir kitus teisės aktus tokiais pat sąlygomis, tartum jis būtų pastarosios šalies pilietis:

a) išmokos dėl sužalojimo darbe atveju, jei jis gyvena vienos iš susitariančiųjų Šalių teritorijoje;

b) bet kurios išmokos, kitos nei išmoka dėl sužalojimo darbe, atveju, jei jis paprastai gyvena pastarosios susitariančiosios Šalies teritorijoje;

c) išmokos ligos, motinystės ar nedarbo atveju, jei jis tapo įprastiniu gyventoju pastarosios susitariančiosios Šalies teritorijoje iki ligos pirmojo medicininio patvirtinimo, numanomos pastojimo datos arba darbo netekimo pradžios, priklausomai nuo atvejo;

d) išmokos pagal su įmokų mokėjimu nesusijusią sistemą, kitą nei išmoka dėl sužalojimo darbe, jei jis šešis mėnesius gyveno pastarosios susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Kiekvienu atveju, kai bet kurios iš susitariančiųjų Šalių įstatymai ir kiti teisės aktai apriboja teises tos šalies piliečio, kuris gimė ne jos teritorijoje, bet kurios kitos susitariančiosios šalies pilietis, gimęs pastarosios šalies teritorijoje, traktuojamas taip, tartum jis būtų pirmesniosios susitariančiosios šalies pilietis, gimęs jos teritorijoje.

3. Bet kuriuo atveju, jei nustatant teisę į išmoką bet kurios susitariančiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai daro skirtumą priklausomai nuo vaiko pilietybės, vaikas, kuris yra bet kurios kitos susitariančiosios šalies pilietis, traktuojamas taip, lyg jis būtų pirmesniosios susitariančiosios šalies pilietis.

3 STRAIPSNIS

1. Bet koks susitarimas, susijęs su 1 straipsnyje nurodytais įstatymais ir kitais teisės aktais, kuris yra ar gali būti sudarytas tarp bet kurių dviejų ar daugiau susitariančiųjų Šalių, atsižvelgiant į 9 straipsnio nuostatas, taikomas bet kurios kitos susitariančiosios Šalies piliečiui, tartum jis būtų vienos iš pirmesniųjų šalių pilietis, tiek, kiek numatyta tais įstatymais ir kitais teisės aktais:

- a) nustatant, pagal kokius įstatymus ir kitus teisės aktus asmuo turėtų būti apdraustas;
- b) įgytų ir įgyjamų teisių išsaugojimui, ypač susumuojant draudimo ir lygiaverčius laikotarpius, kad asmuo įgytų teisę gauti išmokas, ir apskaičiuojant priklausančios išmokos dydį;
- c) išmokant išmokas asmenims, gyvenantiems bet kurios Šalies, tokio susitarimo dalyvės, teritorijoje;
- d) papildant ir administruojant šiame straipsnyje paminėtas tokio susitarimo nuostatas.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos netaikomos jokiai minėto susitarimo nuostatai, susijusiai su išmokomis, mokamomis pagal nesusijusią su įmokų mokėjimu sistema, nebent atitinkamas pilietis gyveno šešis mėnesius teritorijoje susitariančiosios Šalies, pagal kurios įstatymus ir kitus teisės aktus jis kreipiasi išmokos.

4 STRAIPSNIS

Atsižvelgiant į bet kurių galiojančių dvišalių ar daugiašalių susitarimų nuostatas, išmokas, kurios, nesant šio Susitarimo, nebuvo skiriamos arba buvo sustabdytas jų mokėjimas, visos susitariančiosios Šalys, turinčios atitinkamus prašymus, skiria arba atnaujina jų mokėjimą nuo šio Susitarimo įsigaliojimo datos, jei prašymas išmokai buvo pateiktas per vienerius metus nuo tokios datos arba per vėlesnį nustatomą laikotarpį susitariančiosios Šalies, pagal kurios įstatymus ir kitus teisės aktus prašoma išmoka. Jeigu prašymas per tokį laikotarpį nepateikiamas, išmoka skiriama arba atnaujinamas jos mokėjimas nuo prašymo pateikimo datos arba nuo ankstesnės pastarosios susitariančiosios Šalies nustatomos datos.

5 STRAIPSNIS

Šio Susitarimo nuostatos neapriboja jokių nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų, tarptautinių konvencijų arba dvišalių ar daugiašalių susitarimų nuostatų, kurios yra palankesnės išmokos gavėjui.

6 STRAIPSNIS

Šis Susitarimas neturi poveikio nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatoms, susijusioms su apdraustų asmenų ar kitų atitinkamų kategorijų asmenų dalyvavimu socialinės apsaugos valdyme.

7 STRAIPSNIS

1. Šio Susitarimo I priede prie kiekvienos susitariančiosios Šalies išvardijamos socialinės apsaugos sistemos, kurioms taikomas 1 straipsnis ir kurios galioja bet kurioje jos teritorijos dalyje šio Susitarimo pasirašymo dieną.

2. Kiekviena susitariančioji Šalis praneša Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui apie kiekvieną naują tos rūšies įstatymą ar kitą teisės aktą, neįrašytą I priede prie tos Šalies. Kiekviena susitariančioji Šalis tokius pranešimus pateikia per tris mėnesius nuo naujo įstatymo ar kito teisės akto paskelbimo dienos arba šio Susitarimo ratifikavimo metu, jeigu toks įstatymas ar kitas teisės aktas buvo paskelbtas iki atitinkamos susitariančiosios Šalies šio Susitarimo ratifikavimo datos.

8 STRAIPSNIS

1. Šio Susitarimo II priede prie kiekvienos susitariančiosios Šalies išvardijami sudaryti susitarimai, kuriems taikomas 3 straipsnis ir kurie galioja šio Susitarimo pasirašymo dieną.

2. Kiekviena susitariančioji Šalis praneša Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui apie kiekvieną naują jos sudarytą susitarimą, kuriam taikomas 3 straipsnis. Kiekviena susitariančioji Šalis tokį pranešimą pateikia per tris mėnesius nuo susitarimo įsigaliojimo datos arba šio Susitarimo ratifikavimo metu, jeigu toks naujas susitarimas įsigaliojo iki šio Susitarimo ratifikavimo dienos.

9 STRAIPSNIS

1. Šio Susitarimo III priede nurodytos pasirašymo metu padarytos išlygos.

2. Kiekviena susitariančioji Šalis, pateikdama pranešimą pagal 7 ir 8 straipsnius, gali padaryti išlygas dėl šio Susitarimo taikymo bet kokiam įstatymui, teisės aktui ar susitarimui, kurie nurodyti tokiame pranešime. Pareiškimas apie kiekvieną tokią išlygą pridedamas prie atitinkamo pranešimo; jis turi poveikį nuo naujo įstatymo, teisės akto ar susitarimo įsigaliojimo datos.

3. Bet kuri susitariančioji Šalis gali atšaukti visą ar dalį savo padarytos išlygos, apie tai pranešdama Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui. Toks pranešimas įsigalioja pirmą dieną po mėnesio, kuriame jis buvo gautas, ir šis Susitarimas taikomas atitinkamai.

10 STRAIPSNIS

Šio Susitarimo priedai yra sudėtinė jo dalis.

11 STRAIPSNIS

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos valdžios institucijos, jei tai reikalinga, nustatys šio Susitarimo įgyvendinimo būdus.

2. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos valdžios institucijos stengsis derybomis išspręsti bet kokius ginčus, susijusius su šio Susitarimo aiškinimu ir taikymu.

3. Jeigu bet kuris toks ginčas nebus per tris mėnesius išspręstas derybomis, ginčas bus perduodamas svarstyti arbitražo teisėjų kolegijai, dėl kurios sudėties ir procedūros susitaria atitinkamos susitariančiosios Šalys, arba, nesusitarus per tolesnius tris mėnesius, perduodamas arbitrai, kurį parenka Tarptautinio Teismo prezidentas bet kurios iš atitinkamų susitariančiųjų Šalių prašymu. Jeigu pastarasis yra vienos iš ginčo Šalių pilietis, ši pareiga pavedama Teismo viceprezidentui arba kitam pagal vyresniškumą teisėjui, kuris nėra vienos iš ginčo Šalių pilietis.

4. Arbitražo teisėjų kolegijos arba arbitro sprendimas priimamas remiantis šio Susitarimo principais bei dvasia ir yra galutinis bei privalomas.

12 STRAIPSNIS

Bet kuriai susitariančiajai Šaliai denonsavus šį Susitarimą,

a) bet kuri teisė, kurią asmuo įgijo pagal jo nuostatas, išsaugoma, ypač jeigu pagal jo nuostatas jis yra įgijęs teisę gauti bet kurią išmoką pagal vienos susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus tuo metu, kai jis gyvena kitos teritorijoje, jis ir toliau naudosis ta teise;

b) atsižvelgiant į sąlygas, kurios pagal atitinkamų susitariančiųjų Šalių sudarytus papildomus susitarimus gali būti nustatytos teisėms reguliuoti, jas įgyjant šio Susitarimo nuostatos toliau taikomos draudimo ir lygiaverčiams laikotarpiams, įgytiems iki denonsavimo įsigaliojimo dienos.

13 STRAIPSNIS

1. Šis Susitarimas yra atviras pasirašyti Europos Tarybos narėms. Jis bus ratifikuotas. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui.

2. Šis Susitarimas įsigalioja pirmąją dieną mėnesio, einančio po antrojo ratifikavimo dokumento gavimo dienos.

3. Bet kuriai signatarei Susitarimą ratifikavus vėliau, jis įsigalioja pirmąją dieną mėnesio, einančio po jos ratifikavimo dokumento deponavimo dienos.

14 STRAIPSNIS

1. Europos Tarybos Ministrų Komitetas gali pakviesti bet kurią valstybę, nesančią Europos Tarybos nare, prisijungti prie šio Susitarimo.

2. Prisijungiama deponuojant Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui prisijungimo dokumentą, kuris įsigalioja pirmąją dieną mėnesio, einančio po dokumento deponavimo dienos.

3. Bet koks pagal šį straipsnį deponuojamas prisijungimo dokumentas pateikiamas kartu su pranešimu tokios informacijos, kuri turėtų būti pateikta šio Susitarimo I ir II prieduose, jeigu atitinkamos valstybės vyriausybė prisijungimo metu yra signatarė.

4. Šio Susitarimo tikslais pagal šio straipsnio 3 punktą pateikta bet kuri informacija yra laikoma priedo, dėl kurio ji yra pateikta, dalimi, jeigu atitinkamos valstybės vyriausybė yra signatarė.

15 STRAIPSNIS

Europos Tarybos Generalinis sekretorius praneš:

- a) Tarybos narėms ir Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui:
- i) apie šio Susitarimo įsigaliojimo datą ir bet kurią jį ratifikavusią narę;
 - ii) apie kiekvieną prisijungimo dokumento deponavimą pagal 14 straipsnį ir su juo gautus pranešimus;
 - iii) apie kiekvieną pagal 16 straipsnį gautą pranešimą ir jo įsigaliojimo datą;
- b) susitariančiosioms Šalims ir Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui:
- i) apie kiekvieną pagal 7 ir 8 straipsnius gautą pranešimą;
 - ii) apie kiekvieną pagal 9 straipsnio 2 punktą padarytą išlygą;
 - iii) apie bet kurios išlygos atšaukimą pagal 9 straipsnio 3 punktą.

16 STRAIPSNIS

Šis Susitarimas galioja dvejus metus nuo jo įsigaliojimo pagal 13 straipsnio 2 punktą datos. Po to savaime jis galioja metai po metų toms susitariančiosioms Šalims, kurios jo nedenonsavo pateikdamos dėl denonsavimo pranešimą Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui mažiausiai prieš šešis mėnesius iki pirmųjų dvejų metų laikotarpio pasibaigimo arba kiekvienų vėlesnių metų laikotarpio pasibaigimo. Toks pranešimas įsigalioja laikotarpiui, kuriam jis skiriamas, pasibaigus.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai įgalioti, pasirašė šį Susitarimą.

Sudarytas 1953 metų gruodžio 11 dieną Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris saugomas Europos Tarybos archyvuose ir kurio patvirtintas kopijas Generalinis sekretorius siunčia kiekvienai pasirašiusiajai Šaliai ir Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui.

EUROPOS LAIKINOJO SUSITARIMO DĖL KITŲ NEI SENATVĖS, INVALIDUMO IR MAITINTOJO NETEKIMO SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ

I PRIEDAS

Socialinės apsaugos sistemos, kurioms taikomas Susitarimas

Belgija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. ligos ir invalidumo draudimu: sistemos dirbantiems asmenims ir individualiai dirbantiems asmenims;
 - b. kompensacija už sužalojimų darbe sukeltą žalą;
 - c. draudimu nuo nedarbo;
 - d. pašalpomis šeimai: sistemos dirbantiems asmenims ir individualiai dirbantiems asmenims;
- Visos aukščiau išvardytos sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Kipras

Socialinio draudimo įstatymas ir su juo susiję poįstatyminiai aktai, įsteigiantys sistemą, teikiančią bedarbio išmoką, ligos ir motinystės išmokas (pinigines išmokas), išmoką mirties atveju ir pašalpas dėl asmens sužalojimo nelaimingų atsitikimų darbe ir nustatytos ligos atvejais.

Sistema yra susijusi su įmokų mokėjimu.

Danija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. kasdienėmis piniginėmis pašalpomis ligos, motinystės ir įvaikinimo atvejais;
- b. draudimu nuo nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;
- c. draudimu nuo nedarbo;
- d. įvairiomis medicininėmis paslaugomis;
- e. pašalpomis šeimai.

Visos šios sistemos nėra susijusios su įmokų mokėjimu, išskyrus b ir c, kurios yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Prancūzija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. socialinės apsaugos organizavimu;
- b. bendrosiomis nuostatomis, reguliuojančiomis socialinio draudimo sistemą, taikomomis apdraustiems asmenims, dirbantiems ne žemės ūkyje;

- c. socialinio draudimo nuostatomis, taikomomis dirbantiems asmenims ir asmenims, laikomiems dirbančiais žemės ūkyje;
- d. pašalpomis šeimai;
- e. nuostatomis dėl sužalojimų darbe prevencijos ir kompensacijomis už juos;
- f. specialiomis socialinės apsaugos sistemomis;
- g. bedarbio pašalpomis.

Visos išvardytos sistemos, išskyrus nurodytas g punkte, yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Vokietijos Federacinė Respublika

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. draudimu ligos atveju (ligos, motinystės, mirties išmokos);
- b. draudimu nuo sužalojimų darbe (įskaitant kompensacijas kaliniams dėl nelaimingo atsitikimo darbe);
- c. draudimu nuo nedarbo ir parama nedarbo atveju;
- d. pašalpomis šeimai.

Visos aukščiau išvardytos sistemos, išskyrus skirtingas pašalpas šeimai ir paramai nedarbo atveju, yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Graikija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. socialiniu draudimu, įskaitant draudimą nuo nedarbo;
 - b. specialiomis sistemomis tam tikrų kategorijų darbininkams.
- Šios sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu;
- c. fermerių tiesioginių įmokų į žemės ūkio darbininkų draudimo instituciją panaikinimu (įstatyminis dekretas Nr.4575/1966);
 - d. pašalpų šeimai sistema, taikoma dirbantiems asmenims (įstatyminis dekretas Nr.3868/1959 ir nuostatai);
 - e. žemės ūkio darbininkų socialiniu draudimu (įstatymas 4169/1961, įstatyminiai dekretai ir nuostatai).

Islandija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. i. draudimu ligos atveju,
 - ii. pašalpomis ligos atveju, kasdienėmis išmokomis,
 - iii. motinystės ir mirties išmokomis;
 - b. draudimu nuo nelaimingo atsitikimo;
 - c. draudimu nuo nedarbo;
 - d. pašalpomis šeimai.
- Visos aukščiau išvardytos sistemos, išskyrus nurodytą d punkte, yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Airija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. invalidumo, motinystės pašalpomis;
 - b. pašalpa ir parama nedarbo atveju;
 - c. besikeičiančiu draudimu nuo nedarbo;
 - d. išmoka mirties atveju;
 - e. sužalojimais darbe ir profesinėmis ligomis;
 - f. pašalpomis šeimai;
 - g. infekcinių ligų diagnoze, jų prevencija ir gydymu;
 - h. pašalpomis asmenims, sergantiems infekcinėmis ligomis;
 - i. motinystės ir vaiko gerovės medicininėmis sistemomis;
 - j. mokyklos medicininė tarnyba;
 - k. motinystės pinigėmis išmokomis.
- Sistemos, išvardytos f, g, h, i, j ir k punktuose, nėra susijusios su įmokų mokėjimu, kaip ir b punkte nurodyta parama nedarbo atveju. Kitos yra susijusios su įmokų mokėjimu (d punkte nurodyta sistema įpareigoja darbdavius be jokio valstybės įnašo).

Italija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. pašalpomis ligos atveju, įskaitant džiova ir motinystę;
- b. privalomuoju draudimu nuo sužalojimų darbe;
- c. pašalpomis bedarbiams;
- d. specialiosiomis privalomojo draudimo sistemomis tam tikroms darbuotojų kategorijoms;
- e. pašalpomis šeimai.

c punkte nurodytoji sistema bei draudimo ligos atveju sistemos turintiems nuosavos žemės fermeriams, “pusininkams”, fermeriams-nuomininkams, amatininkams ir žvejams (nepriklausomiems darbininkams), kurie įtraukti į specialias sistemas, nurodytas d punkte, yra iš dalies susijusios su įmokų mokėjimu ir iš dalies ne. Visos kitos sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Liuksemburgas

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

- a. pašalpomis ligos atveju (piniginėmis bei natūrinėmis pašalpomis, motinyste);
- b. pašalpomis šeimai;
- c. pašalpomis ir parama nedarbo atveju.

Minėtos sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu, išskyrus paramą nedarbo atveju.

Norvegija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

a. išmokomis ligos, motinystės ir mirties atveju pagal 1966 m. birželio 17 d. Nacionalinį draudimo aktą;

b. 1958 m. gruodžio 12 d. Aktu dėl draudimo nuo sužalojimų darbe (taikomu sužalojimams, įvykusiems iki 1971 m. sausio 1 d.);

c. sužalojimais darbe pagal 1966 m. birželio 17 d. Nacionalinį draudimo aktą (taikomu sužalojimams, įvykusiems po 1971 m. sausio 1 d.);

d. nacionalinės draudimo sistemos specialiu pašalpų priedu pagal 1969 m. gruodžio 19 d. aktą;

e. nacionalinės draudimo sistemos kompensaciniu pašalpų priedu pagal 1969 m. gruodžio 19 d. aktą;

f. draudimu nuo nedarbo pagal 1966 m. birželio 17 d. Nacionalinį draudimo aktą;

g. pašalpomis šeimai pagal 1946 m. spalio 24 d. aktą.

a, b, c ir f punktuose nurodytos sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu, sistemos, nurodytos d, e ir g punktuose, yra nesusijusios su įmokų mokėjimu.

Portugalija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

a. sveikatos draudimu (įskaitant specialiąją džiuvos sistemą);

b. motinystės draudimu;

c. išmokomis mirties atveju;

d. kompensacijomis už praradimus dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;

e. draudimu nuo nedarbo;

f. pašalpomis šeimai;

g. specialiosiomis socialinio draudimo sistemomis specifinėms darbininkų kategorijoms tiek, kiek draudimo atvejai ar pašalpos patenka į aukščiau minėtų įstatymų ir kitų teisės aktų galiojimo sritį (įskaitant žemės ūkio ir individualiai dirbančius darbininkus).

Visos šios sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Švedija

Įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su:

a. draudimu ligos atveju;

b. draudimu nuo nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;

c. draudimu nuo nedarbo ir parama nedarbo atveju;

d. bendrosiomis pašalpomis šeimai;

e. motinystės išmokomis;

f. įvairiomis medicinos paslaugomis.

b punkte nurodyta sistema bei c punkte nurodyta draudimo nuo nedarbo sistema yra susijusios su įmokų mokėjimu. a punkte nurodyta sistema, c punkte nurodyta paramos nedarbo atveju sistema bei d, e ir f punktuose nurodytos sistemos nėra susijusios su įmokų mokėjimu.

Turkija

a. Galiojantys socialinio draudimo įstatymai taikomi dirbantiems asmenims, išskyrus smulkiuosius biznierių bei amatininkus ir kitus individualiai dirbančiuosius, taip pat kitus žemės ūkio darbininkus, išskyrus dirbančius miškų ūkyje bei dirbančius už atlyginimą visuomeninius ir privačius žemės ūkio darbus, dirbančius tokius darbus, kurie susiję su žemės ūkio amatais arba dirbamais žemės ūkio darbo vietose nelaikant jų žemės ūkio darbais, dirbančius parkuose, soduose ar medžių jaunuolynuose ar panašius darbus tokiose darbo vietose, kurios nelaikomos žemės ūkio darbo vietomis:

i. draudimas ligos atveju,

ii. motinystės draudimas,

iii. draudimas nuo nelaimingų atsitikimų darbe,

iv. draudimas nuo profesinių ligų.

h. Įstatymai, susiję su specialiu režimu, taikomu socialinio draudimo fondams, įtrauktiems į socialinio draudimo sistemos veikimo sferą ir bent jau įpareigotiems taikyti tuos įstatymus.

Šios sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu.

Jungtinė Karalystė

Įstatymai ir kiti teisės aktai dėl Didžiosios Britanijos, Šiaurės Airijos ir Meno salos:

- a. steigiantys draudimo sistemas nedarbo, ligos ir mirties bei moterų gimdymo atvejams;
 - b. steigiantys draudimo sistemas asmens sužalojimo nelaimingo atsitikimo darbe ir su darbu susijusių nustatytų ligų bei sužalojimų atveju;
 - c. steigiantys pašalpų šeimai sistemas;
 - d. steigiantys nacionalines sveikatos tarnybas;
 - e. steigiantys papildomas pašalpų sistemas;
 - f. susiję su pasenusiomis sistemomis, skirtomis kompensuoti darbininkams už nelaimingus atsitikimus darbe bei profesinius susirgimus tiek, kiek tęsiasi jų poveikis.
- a ir b punktuose nurodytos sistemos yra susijusios su įmokų mokėjimu. Nurodytos c, d ir e punktuose yra nesusijusios su įmokų mokėjimu.

EUROPOS LAIKINOJO SUSITARIMO DĖL KITŲ NEI SENATVĖS, INVALIDUMO IR MAITINTOJO NETEKIMO SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ

II PRIEDAS

Dvišaliai ir daugiašaliai susitarimai, kuriems taikomas Susitarimas

Belgija

- a. 1921 m. vasario 9 d. Belgijos ir Nyderlandų konvencija dėl draudimo nuo nelaimingų atsitikimų darbe.
- b. 1947 m. rugpjūčio 29 d. Belgijos ir Nyderlandų konvencija dėl abiejų šalių įstatymų, susijusių su socialiniu draudimu, taikymo.
- c. 1948 m. sausio 17 d. Belgijos ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- d. 1948 m. balandžio 30 d. Belgijos ir Italijos bendroji konvencija dėl socialinio draudimo.
- e. 1949 m. gruodžio 3 d. Belgijos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- f. 1949 m. lapkričio 7 d. daugiašalė konvencija dėl socialinės apsaugos, sudaryta Briuselio sutarties valstybių.
- g. 1950 m. liepos 27 d. susitarimas dėl Reino upeivių socialinės apsaugos, pakeistas 1961 m. vasario 13 d.
- h. 1951 m. sausio 19 d. Belgijos, Prancūzijos ir Italijos konvencija dėl socialinės apsaugos.
- i. 1957 m. gegužės 20 d. Briuselyje Jo Didenybės Belgų Karaliaus ir Jos Didenybės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos bei Jos kitų karalysčių ir teritorijų Jungtinės Karalystės Karalienės, Sandraugos vadovės, pasirašyta konvencija dėl socialinės apsaugos.
- j. 1958 m. balandžio 1 d. Atėnuose pasirašyta Belgijos ir Graikijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojusi 1961 m. sausio 1 d.), pakeista 1967 m. rugsėjo 27 d. konvencija.
- k. i. 1957 m. gruodžio 7 d. Bonoje pasirašyta Belgijos Karalystės ir Vokietijos Federacinės Respublikos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos, papildomi susitarimai ir baigiamasis protokolas (įsigaliojo 1963 m. lapkričio 9 d., veikiantis atgaline data nuo 1959 m. sausio 1 d.),
ii. 1960 m. lapkričio 10 d. Bonoje pasirašytas bendrosios konvencijos dėl socialinės apsaugos trečiojo papildomojo susitarimo ir baigiamojo protokolo papildomasis protokolas (įsigaliojo 1963 m. lapkričio 9 d., veikiantis atgaline data nuo 1959 m. sausio 1 d.).
- l. 1966 m. liepos 4 d. Briuselyje pasirašyta Belgijos Karalystės ir Turkijos Respublikos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo 1968 m. gegužės 1 d.), pakeista 1981 m. vasario 2 d. konvencija.
- m. 1970 m. rugsėjo 14 d. Belgijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo 1973 m. gegužės 1 d.).
- n. 1949 m. gruodžio 3 d. Belgijos ir Liuksemburgo konvencija, pakeista 1959 m. lapkričio 16 d. konvencija.

Kipras

- a. 1969 m. spalio 6 d. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybės ir Kipro Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl socialinio draudimo.
- b. 1979 m. liepos 1 d. Kipro Respublikos Vyriausybės ir Helėnų Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

Danija

- a. 1926 m. spalio 23 d. Danijos ir Nyderlandų konvencija dėl draudimo nuo nelaimingų atsitikimų.
- b. 1951 m. birželio 30 d. Danijos ir Prancūzijos konvencija dėl socialinės apsaugos su protokolu.
- c. 1953 m. rugpjūčio 14 d. Danijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos su baigiamuoju protokolu ir papildomuoju susitarimu.
- d. 1955 m. rugsėjo 15 d. Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos su pridėtinu protokolu. Pakeista 1981 m. kovo 5 d. (įsigaliojo nuo 1982 m. sausio 1 d.).
- e. 1959 m. rugpjūčio 27 d. Danijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos.
- f. 1959 m. rugpjūčio 1 d. Danijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos susitarimas dėl draudimo nuo nedarbo.
- g. 1976 m. birželio 28 d. Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos konvencija dėl kvalifikacinių periodų kreditavimo asmenų, kurie turi gauti teisę į pašalpas ir kurie apdrausti nuo nedarbo, įsigaliojusi nuo 1976 m. liepos 1 d.
- h. 1976 m. sausio 22 d. Danijos ir Turkijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1978 m. vasario 1 d.

Prancūzija

- a. 1948 m. sausio 17 d. Prancūzijos ir Belgijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- b. 1948 m. kovo 31 d. Prancūzijos ir Italijos bendroji konvencija, koordinuojanti Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų ir Italijos socialinio draudimo bei pašalpų šeimai įstatymų taikymą dviejų šalių piliečiams.
- c. 1956 m. liepos 10 d. pasirašyta Prancūzijos ir Didžiosios Britanijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- d. 1949 m. lapkričio 12 d. Prancūzijos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- e. 1950 m. sausio 7 d. Prancūzijos ir Nyderlandų bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- f. 1950 m. liepos 10 d. Prancūzijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- g. 1949 m. lapkričio 7 d. daugiašalė konvencija dėl socialinės apsaugos, sudaryta Briuselio sutarties valstybių.
- h. 1951 m. birželio 30 d. Prancūzijos ir Danijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.
- i. 1952 m. lapkričio 27 d. Prancūzijos, Italijos ir Saro konvencija, plėtojanti ir koordinuojanti Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų ir Italijos bei Saro įstatymų dėl socialinio draudimo ir pašalpų šeimai taikymą trijų šalių piliečiams.
- j. 1951 m. sausio 19 d. Prancūzijos, Belgijos ir Italijos konvencija, plėtojanti ir koordinuojanti Belgijos ir Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų bei Italijos įstatymų dėl socialinio draudimo ir pašalpų šeimai taikymą trijų šalių piliečiams.
- k. 1954 m. rugsėjo 30 d. pasirašyta Prancūzijos ir Norvegijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1956 m. liepos 1 d.
- l. 1958 m. balandžio 19 d. pasirašyta Prancūzijos ir Graikijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1959 m. gegužės 1 d.

Vokietijos Federacinė Respublika

- a. 1950 m. liepos 10 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos, kuri įsigaliojo nuo 1952 m. sausio 1 d.
- b. 1951 m. kovo 29 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Nyderlandų Karalystės konvencija dėl socialinio draudimo, kuri įsigaliojo nuo 1952 m. lapkričio 1 d.
- c. 1953 m. gegužės 5 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Italijos Respublikos susitarimas dėl socialinio draudimo, kuris įsigaliojo nuo 1954 m. balandžio 1 d.
- d. 1953 m. rugpjūčio 14 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Danijos Karalystės susitarimas dėl socialinio draudimo, kuris įsigaliojo nuo 1954 m. lapkričio 1 d.
- e. 1960 m. balandžio 20 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Didžiosios Britanijos susitarimas dėl socialinės apsaugos, kuris įsigaliojo nuo 1961 m. rugpjūčio 1 d.
- f. 1960 m. balandžio 20 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Didžiosios Britanijos susitarimas dėl draudimo nuo nedarbo, kuris įsigaliojo nuo 1961 m. rugsėjo 1 d.
- g. 1957 m. gruodžio 7 d. Vokietijos-Belgijos bendrasis susitarimas dėl socialinės apsaugos (įskaitant tos pačios datos papildomuosius susitarimus ir baigiamąjį protokolą, taip pat 1960 m. lapkričio 10 d. protokolą), kuris įsigaliojo nuo 1963 m. lapkričio 9 d. su atgaline data nuo 1959 m. sausio 1 d.
- h. 1961 m. vasario 13 d. pakeistas susitarimas dėl Reino upeivių socialinės apsaugos, kuris įsigaliojo Vokietijos Federacinei Respublikai 1970 m. vasario 1 d.

i. 1961 m. balandžio 25 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Graikijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos, kuri įsigaliojo nuo 1966 m. lapkričio 1 d., kaip papildyta ir baigta 1967 m. kovo 21 d. konvencija.

j. 1961 m. gegužės 31 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Graikijos Karalystės konvencija dėl draudimo nuo nedarbo, kuri įsigaliojo nuo 1963 m. rugpjūčio 1 d.

k. 1964 m. balandžio 30 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Turkijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, kuri įsigaliojo nuo 1965 m. lapkričio 1 d.

l. 1964 m. lapkričio 6 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Portugalijos Respublikos susitarimas dėl socialinės apsaugos.

m. 1976 m. vasario 27 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Švedijos Karalystės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

n. 1976 m. birželio 28 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Švedijos Karalystės susitarimas dėl pašalpų bedarbiams.

Graikija

a. 1958 m. balandžio 1 d. pasirašyta Graikijos ir Belgijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

b. 1958 m. balandžio 19 d. pasirašyta Graikijos ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

c. 1961 m. balandžio 25 d. pasirašyta Graikijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos.

d. 1961 m. gegužės 31 d. pasirašyta Graikijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl bedarbių draudimo.

e. 1966 m. rugsėjo 13 d. pasirašytas Graikijos ir Nyderlandų susitarimas dėl socialinės apsaugos nedarbo pašalpų atžvilgiu.

f. 1978 m. kovo 2 d. pasirašytas Graikijos ir Kipro susitarimas dėl socialinės apsaugos nedarbo pašalpų atžvilgiu.

g. 1978 m. gegužės 5 d. pasirašytas Graikijos ir Ispanijos susitarimas dėl socialinės apsaugos nedarbo pašalpų atžvilgiu.

Islandija

1955 m. rugsėjo 15 d. Islandijos, Danijos, Suomijos, Norvegijos ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos, išskyrus 7 ir 8 straipsnių nuostatas.

Airija

a. 1960 m. kovo 29 d. Airijos ir Jungtinės Karalystės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

b. 1964 m. liepos 22 d. Socialinės gerovės ministro ir Šiaurės Airijos Darbo ir nacionalinio draudimo ministerijos susitarimas dėl draudimo ir kompensacijos darbininkams.

c. 1966 m. vasario 28 d. Airijos ir Jungtinės Karalystės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

d. 1968 m. spalio 3 d. Airijos ir Jungtinės Karalystės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

e. 1971 m. rugsėjo 14 d. Airijos ir Jungtinės Karalystės susitarimas dėl socialinės apsaugos.

Italija

a. 1948 m. kovo 31 d. Italijos ir Prancūzijos bendroji konvencija, koordinuojanti Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų ir Italijos socialinio draudimo bei pašalpų šeimai įstatymų taikymą dviejų šalių piliečiams.

b. 1948 m. balandžio 30 d. Italijos ir Belgijos bendroji konvencija dėl socialinio draudimo.

c. 1951 m. sausio 19 d. Belgijos, Prancūzijos ir Italijos konvencija, plėtojanti ir koordinuojanti Belgijos ir Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų bei Italijos įstatymų dėl socialinio draudimo ir pašalpų šeimai taikymą trijų šalių piliečiams.

d. 1951 m. gegužės 29 d. Italijos Respublikos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

e. 1951 m. lapkričio 28 d. Italijos Respublikos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės konvencija dėl socialinio draudimo.

f. 1952 m. spalio 18 d. Nyderlandų Kunigaikštystės ir Italijos Respublikos bendroji konvencija dėl socialinio draudimo.

g. 1953 m. gegužės 5 d. Italijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinio draudimo.

h. 1979 m. rugsėjo 25 d. Italijos Respublikos ir Švedijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos.

i. 1957 m. sausio 29 d. Italijos Respublikos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės konvencija dėl socialinio draudimo Italijoje ir Šiaurės Airijoje.

j. 1952 m. lapkričio 27 d. Italijos, Prancūzijos ir Saro konvencija, plėtojanti ir koordinuojanti Prancūzijos socialinės apsaugos įstatymų ir Italijos bei Saro įstatymų dėl socialinio draudimo ir pašalpų šeimai taikymą trijų šalių piliečiams.

k. 1959 m. birželio 12 d. Italijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos.

Liuksemburgas

a. 1949 m. lapkričio 12 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

b. 1949 m. gruodžio 3 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Belgijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

c. 1950 m. liepos 8 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Nyderlandų bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

d. 1949 m. lapkričio 7 d. daugiašalė konvencija dėl socialinės apsaugos, sudaryta Briuselio sutarties valstybių.

e. 1953 m. spalio 13 d. Jungtinės Karalystės ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės konvencija dėl socialinės apsaugos.

f. 1951 m. gegužės 29 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Italijos Respublikos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

g. 1965 m. vasario 12 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Portugalijos konvencija dėl socialinės apsaugos, išskyrus 1972 m. birželio 5 d. ir 1977 m. gegužės 20 d. papildomų susitarimų formuluotės 3 straipsnį, 2 skyrių bei 1965 m. vasario 12 d. specialųjį protokolą.

Nyderlandai

a. 1921 m. vasario 9 d. Nyderlandų ir Belgijos konvencija dėl draudimo nuo nelaimingų atsitikimų darbe.

b. 1925 m. sausio 9 d. Nyderlandų ir Norvegijos konvencija dėl abipusiškai vienodo požiūrio į pramonės darbininkų ir jūreivių draudimą.

c. 1926 m. spalio 23 d. Nyderlandų ir Danijos konvencija dėl draudimo nuo nelaimingų atsitikimų.

d. 1947 m. rugpjūčio 29 d. Nyderlandų ir Belgijos konvencija dėl dviejų šalių socialinio draudimo įstatymų taikymo, kaip 1957 m. lapkričio 4 d. papildyta konvencija, pakeičianti 1947 m. rugpjūčio 29 d. konvenciją.

e. 1950 m. sausio 7 d. Nyderlandų ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

f. 1950 m. liepos 8 d. Nyderlandų ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos.

g. 1951 m. kovo 29 d. Nyderlandų ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinio draudimo.

h. 1949 m. lapkričio 7 d. daugiašalė konvencija dėl socialinės apsaugos, sudaryta Briuselio sutarties valstybių.

i. 1950 m. liepos 27 d. susitarimas dėl Reino upeivių socialinės apsaugos, pakeistas 1961 m. vasario 13 d. konvencija dėl Reino upeivių socialinės apsaugos (įsigaliojo nuo 1970 m. vasario 1 d.).

j. 1952 m. spalio 28 d. Nyderlandų ir Italijos bendroji konvencija dėl socialinio draudimo.

k. 1954 m. rugpjūčio 11 d. Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos.

l. 1966 m. balandžio 5 d. Nyderlandų Karalystės ir Turkijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo 1968 m. vasario 1 d.) ir pasirašomasis protokolas, kaip papildyta 1980 m. rugsėjo 4 d. konvencija, pakeičianti 1966 m. balandžio 5 d. konvenciją.

m. 1966 m. rugsėjo 13 d. Nyderlandų Karalystės ir Graikijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo nuo 1970 m. liepos 1 d.).

n. 1979 m. liepos 19 d. Nyderlandų Karalystės ir Portugalijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo nuo 1981 m. sausio 1 d.).

o. 1982 m. liepos 2 d. Nyderlandų Karalystės ir Švedijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos (įsigaliojo nuo 1983 m. kovo 1 d.).

Norvegija

a. 1925 m. sausio 9 d. Norvegijos ir Nyderlandų konvencija dėl abipusiškai vienodo požiūrio į pramonės darbininkų ir jūreivių draudimą.

b. 1954 m. rugsėjo 30 d. Norvegijos ir Prancūzijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1956 m. liepos 1 d.

c. 1957 m. liepos 25 d. Norvegijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės konvencija, įsigaliojusi nuo 1958 m. balandžio 1 d.

d. 1959 m. birželio 12 d. Norvegijos ir Italijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1962 m. vasario 1 d.

e. 1976 m. birželio 28 d. Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Švedijos konvencija apie kvalifikacinių periodų kreditavimą ir t. t., dėl teisės į pašalpas apdraustiesiems nuo nedarbo, įsigaliojusi nuo 1976 m. liepos 1 d.

f. 1981 m. kovo 5 d. Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1982 m. sausio 1 d.; 1982 m. spalio 25 d. administracinis susitarimas.

g. 1978 m. liepos 20 d. Norvegijos ir Turkijos Respublikos konvencija, įsigaliojusi nuo 1980 m. birželio 1 d.; 1981 m. liepos 30 d. administracinis susitarimas.

h. 1980 m. birželio 5 d. Norvegijos ir Portugalijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1981 m. rugsėjo 1 d.; 1980 m. gruodžio 15 d. administracinis susitarimas.

i. 1980 m. birželio 12 d. Norvegijos ir Graikijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi nuo 1983 m. birželio 1 d.; 1980 m. gruodžio 12 d. administracinis susitarimas.

Portugalija

a. 1970 m. rugsėjo 14 d. Portugalijos ir Belgijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos ir protokolai.

b. 1971 m. liepos 29 d. Portugalijos ir Prancūzijos bendroji konvencija dėl socialinės apsaugos pagal 1977 m. vasario 7 d. ir 1979 m. spalio 1 d. papildomų susitarimų formuluotę ir 1971 m. liepos 29 d. bendrasis protokolai.

c. 1964 m. lapkričio 6 d. Portugalijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, papildyta 1974 m. rugsėjo 30 d.

d. 1965 m. vasario 12 d. Portugalijos ir Liuksemburgo konvencija dėl socialinės apsaugos, išskyrus 3 straipsnį, 2 skyrių, 1965 m. vasario 12 d. specialusis protokolai pagal 1972 m. birželio 5 d. ir 1977 m. gegužės 20 d. papildomų susitarimų formuluotę.

e. 1979 m. liepos 19 d. Portugalijos ir Nyderlandų konvencija dėl socialinės apsaugos ir baigiamasis protokolai.

f. 1978 m. spalio 25 d. Portugalijos ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos.

g. 1978 m. lapkričio 15 d. Portugalijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos ir protokolai dėl medicininio gydymo.

h. 1980 m. birželio 5 d. Portugalijos ir Norvegijos konvencija dėl socialinės apsaugos ir protokolai.

Švedija

a. 1946 m. gegužės 31 d. Švedijos ir Danijos konvencija dėl draudimo nuo nedarbo.

b. 1948 m. gruodžio 18 d. Švedijos ir Norvegijos konvencija dėl abipusio draudimo nuo nedarbo įmokų pripažinimo.

c. 1955 m. rugsėjo 15 d. Švedijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Norvegijos konvencija dėl socialinės apsaugos ir protokolai.

d. 1956 m. gruodžio 19 d. Švedijos, Danijos, Islandijos ir Norvegijos konvencija dėl draudimo sistemos narių perkėlimo iš vienos pasirašiusios šalies į kitos šalies draudimo sistemą bei pašalpų ligos atveju laikiniesiems gyventojams vienoje iš paminėtų šalių.

e. 1955 m. gegužės 25 d. Švedijos ir Italijos konvencija dėl socialinės apsaugos.

f. 1956 m. birželio 9 d. Švedijos ir Jungtinės Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos.

Turkija

a. 1959 m. rugsėjo 9 d. pasirašyta Turkijos ir Jungtinės Karalystės konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1961 m. birželio 1 d.

b. 1964 m. balandžio 30 d. pasirašyta Turkijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1965 m. lapkričio 1 d.

c. 1966 m. balandžio 5 d. pasirašyta Turkijos ir Nyderlandų konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1968 m. gegužės 1 d.

e. 1972 m. sausio 20 d. pasirašyta Turkijos ir Prancūzijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1973 m. vasario 1 d.

f. 1976 m. sausio 22 d. pasirašyta Turkijos ir Danijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1981 m. gegužės 1 d.

g. 1978 m. birželio 30 d. pasirašyta Turkijos ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1981 m. gegužės 1 d.

h. 1978 m. liepos 20 d. pasirašyta Turkijos ir Norvegijos konvencija dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusi 1981 m. birželio 1 d.

Jungtinė Karalystė

a. Jungtinės Karalystės ir Belgijos konvencija dėl socialinės apsaugos ir protokolai dėl natūrinių pašalpų, pasirašyta 1957 m. gegužės 20 d. Briuselyje.

b. Jungtinės Karalystės ir Kipro konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1969 m. spalio 6 d. Nikozijoje.

- c. Jungtinės Karalystės ir Danijos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1956 m. rugpjūčio 27 d. Londone.
- d. Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos konvencija dėl socialinės apsaugos (su protokolais), pasirašyta 1956 m. liepos 10 d. Paryžiuje.
- e. Jungtinės Karalystės ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1960 m. balandžio 20 d. Bonoje.
- f. Jungtinės Karalystės ir Airijos Respublikos susitarimas dėl socialinės apsaugos, pasirašytas 1966 m. vasario 28 d. Dubline.
- g. Jungtinės Karalystės ir Airijos Respublikos susitarimas dėl socialinės apsaugos, pasirašytas 1968 m. spalio 3 d. Dubline.
- h. Jungtinės Karalystės ir Airijos Respublikos susitarimas dėl socialinės apsaugos, pasirašytas 1971 m. rugsėjo 14 d. Londone.
- i. Jungtinės Karalystės ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1953 m. spalio 13 d. Londone.
- j. Jungtinės Karalystės ir Nyderlandų konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1954 m. rugpjūčio 11 d. Hagoje.
- k. Jungtinės Karalystės ir Norvegijos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1957 m. liepos 25 d. Londone.
- l. Jungtinės Karalystės ir Portugalijos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1978 m. lapkričio 15 d. Londone.
- m. Jungtinės Karalystės ir Švedijos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1956 m. birželio 9 d. Stokholme.
- n. Jungtinės Karalystės ir Turkijos Respublikos konvencija dėl socialinės apsaugos, pasirašyta 1959 m. rugsėjo 9 d. Ankaroje.

EUROPOS LAIKINOJO SUSITARIMO DĖL KITŲ NEI SENATVĖS, INVALIDUMO IR MAITINTOJO NETEKIMO SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ

III PRIEDAS

Susitariančiųjų Šalių suformuluotos susitarimo išlygos

1. **Prancūzijos Vyriausybė** suformulavo tokią išlygą:
Pašalpų šeimai įskaitymas į Susitarimo taikymo sritį jokių būdu neturi pažeisti Prancūzijos įstatymų dėl motinystės pašalpų teikiamos teisės skirti šias pašalpas tėvams, kurių vaikai nuo gimimo turi Prancūzijos pilietybę arba įgavo ją trijų mėnesių laikotarpiu, kol tai nesudaro tėvų pilietybe grindžiamo išskirtinumo.
2. **Italijos Vyriausybė** suformulavo tokias išlygas:
 - a. Susitarimo nuostatos sveikatos apsaugos srityje taikomos valstybių narių piliečiams pagal sąlygas, nustatytas 1980 m. vasario 29 d. akte Nr. 33 bei kitose konsoliduojančiose nuostatose.
 - b. II priede išvardytos konvencijos nuostatos taikomos sveikatos apsaugai tikrai darbininkams, esantiems susitariančiųjų Šalių piliečiais, ir jų šeimų nariams.
3. **Liuksemburgo Vyriausybė** suformulavo tokią išlygą:
Liuksemburgo Vyriausybė pasilieka teisę netaikyti šio Susitarimo nuostatų gimimo pašalpų sistemai.
4. **Norvegijos Vyriausybė** suformulavo tokias išlygas:
 - a. Susitarimo ir protokolo nuostatos netaikomos 1981 m. kovo 5 d. Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Švedijos konvencijai dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusiai nuo 1982 m. sausio 1 d.
 - b. Susitarimo ir protokolo nuostatos netaikomos 1980 m. birželio 5 d. Norvegijos ir Portugalijos Respublikos konvencijai dėl socialinės apsaugos, įsigaliojusiai nuo 1981 m. rugsėjo 1 d.
 - c. Dėl jūreivių Norvegijos užsienio prekybos laivuose Europos laikinasis susitarimas dėl socialinės apsaugos sistemų, nesusijusių su senatve, invalidumu ir maitintojo netekimu, bei 1953 m. gruodžio 1 d. papildomasis protokolas taikomas Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Švedijos susitarimui apie kvalifikacinių periodų kreditavimo taisyklės ir t.t., dėl teisės į kasdienę piniginę pašalpą neturintiems darbo apdraustiems asmenims ir 1976 m. birželio 27 d. baigiamajam protokolui tik tais atvejais, kai tie asmenys yra Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ar Švedijos piliečiai arba nuolat gyvena vienoje iš šių šalių.
 - d. Europos laikinasis susitarimas dėl kitų nei senatvės, invalidumo ir maitintojo netekimo socialinės apsaugos sistemų netaikomas Norvegijos, Danijos, Suomijos, Islandijos ir Švedijos susitarimo apie

kvalifikacinio periodo kreditavimo taisyklės ir t. t., dėl teisės į kasdieninę piniginę pašalpą neturintiems darbo asmenims 3 straipsnio trečiam papunkčiui.

5. **Jungtinės Karalystės Vyriausybė** suformulavo tokią išlygą:

Pagal Šiaurės Airijos pašalpų šeimai sistemą požiūris į kitos Susitariančiosios šalies piliečius bus toks pat kaip ir į Jungtinės Karalystės piliečius, bet jie nebus laikomi gimusiais Jungtinėje Karalystėje.

EUROPOS LAIKINOJO SUSITARIMO DĖL SENATVĖS, INVALIDUMO IR MAITINTOJO NETEKIMO SOCIALINĖS APSAUGOS SISTEMŲ PROTOKOLAS

Vyriausybės, šio Protokolo signatarės, būdamos Europos Tarybos narės, atsižvelgdamos į Europos laikinojo susitarimo dėl senatvės, invalidumo ir maitintojo netekimo socialinės apsaugos sistemų (toliau vadinamo “pagrindiniu Susitarimu”), pasirašyto 1953 metų gruodžio 11 dieną Paryžiuje, nuostatas;

atsižvelgdamos į Konvencijos dėl pabėgėlių statuso (toliau vadinamos “Konvencija”), pasirašytos 1951 metų birželio 28 dieną, nuostatas;

siekdamos išplėsti pagrindinio Susitarimo nuostatų taikymą pabėgėliams, kaip jie apibūdinti Konvencijoje,

s u s i t a r ė:

1 STRAIPSNIS

Šiame Protokole sąvoka “pabėgėlis” turi Konvencijos 1 straipsnyje nurodytą reikšmę, jei kiekviena susitariančioji Šalis, pasirašydama ar ratifikuodama jį ar prisijungdama prie jo, pateikia deklaraciją, nurodančią, kurią Konvencijos 1 straipsnio B punkto reikšmę ji taiko savo išipareigojimams pagal šį Protokolą, išskyrus kai tokia Šalis jau yra pateikusi tokią deklaraciją Konvencijos pasirašymo ar ratifikavimo metu.

2 STRAIPSNIS

Pagrindinio Susitarimo nuostatos taikomos pabėgėliams tokiomis pat sąlygomis, kokiomis jos taikomos susitariančiųjų Šalių piliečiams, jei to Susitarimo 3 straipsnis taikomas pabėgėliams tik tais atvejais, kai turinčios susitarimus, kuriuos mini tas straipsnis, susitariančiosios Šalys yra ratifikavusios ar prisijungusios prie šio Protokolo.

3 STRAIPSNIS

1. Šis Protokolas atviras pasirašyti Europos Tarybos narėms, kurios pasirašė pagrindinį Susitarimą. Jis yra ratifikuotinas.

2. Bet kuri valstybė, prisijungusi prie pagrindinio Susitarimo, gali prisijungti prie šio Protokolo.

3. Šis Protokolas įsigalioja pirmąją dieną mėnesio, einančio po antro ratifikavimo dokumento deponavimo dienos.

4. Bet kuriai signatarei ratifikavus vėliau arba bet kuriai prisijungiančiai valstybei Protokolas įsigalioja pirmąją dieną mėnesio, einančio po ratifikavimo ar prisijungimo dokumentų deponavimo dienos.

5. Ratifikavimo ar prisijungimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui, kuris praneša Tarybos narėms, prisijungiančioms valstybėms ir Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui apie ratifikavusias ar prisijungusias valstybes.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai įgalinti, pasirašė šį Protokolą.

Sudarytas 1953 metų gruodžio 11 dieną Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris saugomas Europos Tarybos

archyvuose ir kurio patvirtintas kopijas Generalinis sekretorius siunčia kiekvienai signatarei ir
Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui.
